

kan blive enig om en ny Lov, og i det Tilfælde havde vi jo slet ingen Bestemmelse om, hvorledes Communebestyrelserne skulle sammensættes. Jeg seer meget godt, at vi kunde komme ud af det ved da at vedtage en Lov, som bestemte, at den foreløbige Lov atter udstraktes et Aar eller to, men det vilde være en overflødig Uleilighed, vi da udsatte os for. Er det derimod om et Aar den lovgivende Magts Mening, at denne Lov, hvis den nu bliver vedtagen, ikke skal gjælde længere, saa vedtager den en ny, og det er den eneste Maade, hvorpaa vi kunne gjøre en allerede vedtagen Lov til en foreløbig. I denne Forstand anseer jeg denne Lov for langt mere foreløbig end Love i Almindelighed; thi det er efter min Mening ligefrem fornødent, saasnart den be- leilige Tid kommer, at see at komme overeens om; ifødetfor denne Lov at faae en anden Lov, der mere svarer til Nationens Forventninger og Fordringer ifølge hele det Standpunkt, hvorpaa vi nu staae. Jeg anseer det for at være en Selvfølge, at man meget snart vil komme til at gjøre Forsøg paa, atter at faae en Forandring deri; men det forekommer mig, at dersom ved skal man her blive staaende og ikke allerede nu begrænse Loven til kun at gjælde for en vis bestemt Tid. — Efter hvad jeg her har anført, og da det er min Mening, at Udkastet, naar det blev til Lov, vilde være et Fremstridt, som var værd at tage med, kunde jeg jo aldeles undlade at omtale de forskjellige Bemærkninger, der ere fremkomne angaaende en forandret Sammensætning. Jeg vil heller ikke videre gaae ind derpaa, thi jeg vil holde mig til, at vi tage Loven, som den er; men jeg kan dog ikke lade en Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Randers Amts 2den Valgkreds (Wallentin) staae hen uden en lille Mødbemærkning. Han sagde nemlig, at den Valgretsensensus, som er opstillet i nærværende Udkast, kommer i Strid med Grundloven; men kort forinden den ærede Rigsdagsmand udtalte dette, havde han sagt, at han var En af dem, der i den forrige Session vilde have taget Loven som den forelaae, for at faae den. Jeg troer nu, at den ærede Rigsdagsmand har udtalt lidt Mere, end han egentlig vilde udtale, da han sagde, at den kom i Strid med Grund-

loven; thi var dette virkelig hans Mening, saa troer jeg ikke, han i forrige Session havde været villig til at tage den; thi jeg troer ikke, at nogen Rigsdagsmand vil vedtage Noget, som er i Strid med Grundloven. Han maa altsaa dog mene, at Lovudkastet vil kunne forenes med Grundloven, om der end ikke ligefrem deri gives Alt, hvad Grundlovens Aand synes at love, og deri giver jeg ham Ret; det er ikke Alt, hvad man ifølge den Aand, der gaaer igjennem Grundloven, kunde vente; men i Strid med Grundloven kan jeg ikke indrømme, at den er, thi saa kunde heller ikke jeg stemme for den.

Jeg kunde ønske at tilføie et Par Ord angaaende den høitærede Indenrigsministers Udtalelser. Han begyndte med at sige, at han i denne Sag befandt sig i en vanskelig Stilling, men jeg er overbevist om, at den ærede Minister, der i et langt Liv har bevæget sig i saa mange vanskelige Stillinger og er kommet godt ud deraf, ogsaa vil vide at komme godt ud af denne vanskelige Stilling, og det troer jeg altsaa ikke vil være nogen Forhindring for Lovens Fremme. Jeg vilde snarere sige, at vi her i Thinget, det vil sige dem, der bekjende sig til de samme Grundsatninger, som jeg bekjender mig til, befinde os i en vanskelig Stilling, idet vi her maae tage Ordet for Noget, der saa lidt tilfredsstiller os, som dette Udkast i Grunden gjør. Det er ganske vist en vanskelig Stilling, thi man kan blive angrebet for det, man her siger, fra to forskjellige Sider. Men man maa jo finde sig i mange Vanskeligheder; jeg skal ogsaa finde mig i denne, og jeg skal alligevel holde paa, at man bør tage Loven som den er. — Endeel af de andre Bemærkninger, jeg hørte af den ærede Indenrigsminister, vare mig derimod overmaade hjærkomne. Han udtalte sig, hvad ogsaa er anden Aret Rigsdagsmand nylig har yttret, om den større Trang, Kjøbstæderne maatte have til en Forandring med Hensyn til Sammensætningen af deres Communalbestyrelser. Jeg troer ogsaa, at Kjøbstædernes Trang er større, men jeg troer paa den anden Side, at, naar den ærede Indenrigsminister erkjender dette, og han vilde have den Godhed at forelægge et Udkast for Kjøbstæderne lig dette, saa vilde det vist være